

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/312/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214205364
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8214205364.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a sudcov JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Evy Šofrankovej v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanému: Z. S., trvale bytom H. XXX, XXX XX H., o zaplatenie 122,06 Eur s príslušenstvom, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 8C/8/2015-34 zo dňa 28.04.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o trovách konania.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Svidník č.k. 5Ro/73/2014-24 zo dňa 20.11.2014, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 122,06 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 122,06 Eur od 23.11.2013 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v výške 16,50 Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet jeho právneho zástupcu Advokátska kancelária JANČO, JAKUBČÁK a PARTNERI, s.r.o.

2. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku. Poukázal na to, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania pozostávajúcich s ním zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 Eur. Žalobcom uplatnené trovy právneho zastúpenia nepovažoval za účelne vynaložené s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Cdo/9/2013 zo dňa 20.06.2014. Vychádzal z obsahu žaloby a mal za to, že ide o žalobu, ktorá je podávaná v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach. Ide "univerzálnu žalobu" týkajúcu sa pravidelne sa opakujúcich nárokov žalobcu voči odberateľom plynu na zaplatenie ceny dodaného plynu, ktorej text je použiteľný na neurčitý počet nárokov len s obmenou vyššie uvedených údajov (označenia žalovaného a petitu). Za neúčelný považoval úkon „pokus o zmier - predžalobná výzva“, ktorý mal byť vykonaný advokátskou kanceláriou (právnym zástupcom žalobcu). Odôvodnil to tým, že tento úkon nie je možné považovať za úkon v bezprostrednej súvislosti so súdnym konaním, ako aj tým, že ide taktiež o formulárovú výzvu.

3. Proti tomuto rozsudku a to proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že súd prvej inštancie nerozhodol o náhrade trov právneho zastúpenia. Poukázal na skutočnosť, že mal v konaní plný úspech a preto mu súd mal priznať postupom podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku náhradu trov konania. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok

v napadnutej časti, tak že zaviazá žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku a náhrady právneho zastúpenia, alternatívne zruší rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p, bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) sa dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodne.

5. Odvolací súd konštatuje, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a na doplnenie správnosti rozhodnutia doplna:

6. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne poukázal na ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu, v zmysle ktorého vzniklo žalobcovi právo na náhradu trov konania z titulu plného úspechu v konaní. Správne poukázal aj na to, že v danom prípade ide o tzv. hromadnú žalobu, ktorá sa používa v množstve obdobných sporov a v jej obsahu sa menia len meno spotrebiteľa a čísla a sumy príslušných faktúr.

7. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na súdne rozhodnutia Krajského súdu v Prešove ktorý sa v podobných prípadoch za účasti rovnakého žalobcu stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o neúčelnosti trov právneho zastúpenia v hromadných žalobách. Cit.:

8. „Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na právnu pomoc sa priznáva každej tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore. Hlavný význam práva spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Právo na právnu pomoc však automaticky neznamená aj právo na náhradu trov konania v sporovom konaní. Pri rozhodovaní o trovách konania platí zásada zodpovednosti účastníka za výsledok v spore vyplývajúca z ust. § 142 O.s.p.. Výnimočne, za predpokladu splnenia existencie procesných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. t. j. existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ako aj výnimočnosť prípadu, oprávňuje súd nepriznať úspešnému účastníkovi náhradu trov konania. Právo na náhradu trov konania je viazané na účelnosť vynaložených trov konania. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokáta v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Merítkom účelnosti uvedeným v § 142 O.s.p. je preto nevyhnutné pomerovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli, teda aj náklady vynaložené účastníkom v súvislosti s jeho zastúpením advokátom. Na posudzovanie účelnosti nákladov právneho zastúpenia nemožno resignovať len preto, že účastník pri zastúpení advokátom realizuje svoje právo na právnu pomoc“ (uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/143/2015 - 89 z 26.05.2016).

9. „Odvolací súd sa v celom rozsahu pridržiava správnych dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvého stupňa vo vzťahu k výroku o trovách konania. Je potrebné však navyiac uviesť, že je bez akýchkoľvek pochybností, že žalobca je veľkou spoločnosťou, ktorá v danom odbore podnikania pôsobí monopolne, je vybavená všetkými prostriedkami na zaistenie svojho riadneho chodu, pričom v rámci svojho podnikania musí predpokladať, že sa stane situácia tak, ako v tejto veci, že za dodaný plyn odberateľ riadne neuhradí finančnú čiastku. Ide o elementárnu činnosť tejto spoločnosti zabezpečiť vymáhanie finančných prostriedkov za dodanie služby a preto v rámci svojej podnikateľskej činnosti musí byť táto spoločnosť v zásade schopná sama sa domôcť úhrady náhrady za službu, resp. tovar. V danom prípade odvolací súd nijako neupiera právo žalobcu na právne zastúpenie a na ústavne zaručené právo na právnu pomoc, avšak je potrebné zvážiť, tak, ako to správne vyhodnotil prvostupňový súd, či náhrada trov právneho zastúpenia bola vo vzťahu k vedeniu sporu účelná a či náhradu za právne zastúpenie bolo nevyhnutné vynaložiť na hájenie svojho porušeného práva podaním žaloby na súde. Toto právo nie je absolútne, bezvýnimočné a je potrebné poukázať na to, že v danom prípade právna problematika tohto konkrétneho

prípade bola jednoduchá, bez akýchkoľvek komplikácií pred podaním návrhu na začatie konania na súd. Na podanie návrhu, vzhľadom na to, že z praxe odvolacieho súdu je známe, že nejde o prvú takúto žalobu v činnosti navrhovateľa, vysoko špeciálne, obtiažne, doposiaľ neriešené problémy v konaní a prejednávaní veci, nejde o vec s medzinárodným prvkom, ktorá si vyžaduje znalosť cudzieho práva, resp. vysoko odborné jazykové znalosti a podobne. Preto záver súdu prvého stupňa o tom, že náklady na trovy právneho zastúpenia neboli vynaložené účelne, je možné v celom rozsahu potvrdiť. Ani v tomto štádiu konania odvolací súd však vôbec nepopiera, že pokiaľ to navrhovateľ považoval za potrebné, má právo zvoliť si právneho zástupcu, avšak účelnosť takéhoto úkonu vo vzťahu k trovám konania a k vedeniu tohto sporu nie je daná“ (uznesenie Krajského súdu č.k. 17Co/59/2016 - 44 z 23.06.2016).

10. Určitú inšpiráciu (nie aplikáciu) treba vidieť aj v prístupe Európskej únie k týmto otázkam. Podľa čl. 14 ods. 2 návrhu nariadenia o „bagateľných sporoch“, Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. cit: „Ak je strana, ktorá prehrá spor, fyzickou osobou a nezastupuje ju právnik alebo iný odborník z právnej oblasti, nezaviazuje sa uhradiť poplatky za právnika alebo iného odborníka z právnej oblasti druhej strany (návrh). Trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprimerané voči pohľadávke (čl.16 nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 po schválení). Podľa odôvodnenia návrhu nariadenia Európskej únie išlo o opatrenie v rámci akčného plánu na zvýšenie ochrany spotrebiteľov. Nariadenie síce sleduje aj ochranu dodávateľov, aby ich neodrádzalo uplatňovať drobné pohľadávky, ale výslovne sa spomína aj ochrana spotrebiteľov, aby neznášali neprimerane náklady, keď to dodávateľovi nemôže nijako ublížiť. Napr. banky, operátori majú právnikov alebo aj pri väčšom počte rovnakých bagateľných právnych vecí, ako sú pokuty v mestskej hromadnej doprave, ale aj veci o koncesionárske poplatky, veriteľ vzhľadom na enormné množstvo rovnakých prípadov nemôže mať problém zabezpečiť si právnika na takmer stereotypnú právnu agendu.

11. Majúc na zreteli uvedené odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu preto priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške voči žalovanému, kvantifikáciu ktorej rozhodnutím zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.